

EMOZAUROL THRILLY ȘI CONTESA FURIOSSA

Cu idei de activități de la Oana Moraru

Ilustrații:
Adelina Pițica
Izabela Pițica

Pe Tărâmul Oamenilor, maimuțica Hoțomana era cuprinsă de o mare îngrijorare. Toți știm ce descurcăreață și optimistă era. Acum, jobenul roz aproape îi cădea pe ochi și-avea o expresie mohorâtă, de parcă i se înecaseră corăbiile. Și nici n-avea cu cine vorbi despre ce o măcina pe dinăuntru.

Îi veni în minte melozaurul Jazzy. Ni-l amintim și noi – dinozaurul cu ureche muzicală, care l-a alungat pe Regele Măgar. Așa că îl vizită pe Jazzy, în deșert, și-l trezi din somnul obișnuit.

Confuz, Jazzy nu înțelese mare lucru din ce-i spunea Hoțomana. Vorbea repede și era agitată.

— De ce n-ai venit cu o cafea?! se plânse el. Repetă, te rog, ia-o de la capăt!

— Data viitoare ți-aduc zece cafele. Până atunci, află că Tărâmul Oamenilor s-a umplut de *copii-slime*!

— *Copii-slime*? Ce mai sunt și ăștia?

— Copiii arată ca niște *slime*-uri, știi tu, din acelea pe care le trănțești de perete și se scurg ca o gelatină.

— Copiii se scurg? Cum vine asta?

Hoțomana trase aer în piept și-i povesti că văzuse tot mai mulți copii blegiți, care abia-și târau picioarele. Unii nici nu mai ieșeau din case și ședea cât era ziua de lungă, ca niște plăcinte, în fața calculatorului. Corpul moale și lipicios li se fleșcăia pe scaun, degetele li se lungeau ca niște macaroane moi, atârând pe tastatură. Cât despre sport, vai, cum să mai facă sport un copil cu mușchii ca niște jeleuri? Și nici nu se mai bucurau, nici nu se mai întristau, nu mai simțeau nimic: nici entuziasm, nici plictiseală, nici invidie. Nu se mai amuzau, nu mai aveau micile lor momente de triumf. Fețele le erau ca niște coli albe de hârtie. Viața li se veștejise.

